

DE FEM GRUNDFORMER

- ELEVARK

1) Den klassiske grundform

- Fremlæggelse af et problem – og ofte også af en løsning.
- Klart og simpelt struktureret.
- Alvidende fortæller.
- Stærkt styrende [voiceover](#).
- Billedsiden er mest illustrativ.

2) Den observerende grundform

- Forsøg på at indfange den "rå virkelighed".
- Ingen fortæller, ingen voiceover.
- Fluen på væggen.
- Fokus på "det levede liv" og de magiske/sigende øjeblikke.
- Åben form (tilskueren gives lov til at konkludere selv).

3) Den poetiske grundform

- Ingen historie som sådan.
- Fokus på sanselige og poetiske sider af virkeligheden – frem for en konkret historie.
- Æstetik og [musik](#) er ofte det centrale.

4) Den personlige grundform

- Subjektivt fortalt (instruktøren er ofte selv synlig) – selvfremstilling.
- Brug af [filmiske virkemidler](#).
- Fokus på den personlige historie.
- Vi kommer tæt på det private.

5) Den fiktive grundform

- Nyere tendens, dog med rødder i 1960'erne.
- Blanding mellem fiktion og fakta.
(Fx dramatiserede historiske begivenheder, der ikke findes filmoptagelser af. Dramadokumenter).
- Problemativering af sandhedsfremstillinger.

